

Jippii, pörssi romahti

Kumma juttu että aina kun osakkeiden hinnat arvopaperipörssissä laskevat, ollaan joka puolella kamalan huolestuneita, puhutaan romahduksesta ja lamasta ja vaikka mistä.

Sen nyt vielä ymmärtää että jotkut meklarit hyppivät pilvenpiirtäjistä kadulle. Heille saattaa tulla isoja tappioita, jos ovat niin tyhmiä etteivät jaksa odottaa osakkeiden uutta nousua.

Mutta miksi meidän muidenkin muka pitäisi olla huolissamme, varsinkaan jos emme omista osakkeita? Emmehän harkitse itsemurhaa silloinkaan kun lenkkimakkara tai kahvi on tarjouksessa supermarketissa, vaikka hinta saattaa romahtaa parikymmentä prosenttia yhdessä yössä. Eikä kyllä kauppiaskaan hyppää ikkunasta. Päinvastoin, kauppa käy entistä hullumpana, asiakkaat hamstraavat kahvipakettejaan ja marketin setä hykertelee tyytyväisenä, vaikkei voitakaan yhtä paljon kuin ennen.

Saman luulisi pätevän pörssissäkin. Meidän on syytä olla riemuissamme, kun hinnat tippuvat niin että köyhilläkin on niihin varaa. Mitäpä muuta tässä on viime aikoina enemmän kadehdittu kuin niitä suuryritysten toimitusjohtajia, jotka ovat saaneet ostaa halvalla optioitaan ja päässeet sittemmin myymään niitä kalliilla. Nyt on itse kullakin mahdollisuus samaan, kun osakkeet ovat tarjouksessa.

Mitä sitten köyhän kannattaa ostaa? Maalaisjärkikin sanoo että tietysti sitä mitä halvimalla saa. Sellaisissa arvopapereissa on nousun varaa kaikkein eniten ja toisaalta tappion vaara on pienin, vaikka arvo putoaisi nolnaan.

Kapitalistin uran alkuun pääsee näin romahduksen aikana hyvinkin halvalla. Kaikkein edullisinta on aloittaa valuuttakaupalla, ostamalla Italian liiroja. Yksi semmoinen näyttää maksavan 0,3 penniä, joten pennillä niitä saa jo kolme. Koska pennin rahaa ei ole enää markkinoilla, on pakko ostaa kokonaisella kymmenpennisellä, jolloin liiroja kertyy yli 30 kappaletta. Ne jos sitten pääsee aikoinaan myymään edes markalla kappale, voittoa kertyy ziljoona prosenttia.

Varsinaisten arvopapereiden puolella vaaditaan jo hieman isompaa sijoitusta, mutta hetipä pääseekin pankin omistajaksi. Kuuluisa Y-pankki Skop nimittäin näkyy maksavan noin 70 penniä, ja se ei kyllä ole hinta eikä mikään pankista, olipa se sitten minkäläinen hyvänsä. Ja jos nyt niin onnettomasti kävisi että rahalaitos menisi kokonaan kakkularatsis, niin eipähän tappio päätä huimaa.

Jos kuitenkin sijoittajanplattulla on uhkapelihenkeä ja taskussaan kokonainen kymppi, se kannattaa hajottaa useaan kohteeseen, kuten talousnerot ovat kautta aikojen muistuttaneet. Silloin arvopaperiportfolioon tulee valuutan ja pankin lisäksi kiinteistöbisnestä (Suomen S. Kiint., 1,65 mk), meklarilistan puolelta Belansoria (mikä lieneekin, mutta kannattaa kun maksaa vain 40 penniä) ja todellisena riskisijoituksena Interavantia (6 mk).

Näin on päästy kympillä käsiksi käytännössä kaikkiin tärkeimpiin sijoittamisen muotoihin, ja käteistäkin on jäänyt vielä toista markkaa. Sillä saa yhden monivetorivin.

